TVÄRS GENOM CANADA

Vi erövra Sveaborg. — Kom in, pojkar, och hälsa, vi ha storfrämmat från Sverige! — Pionlärlivets mödor. — Den hungrande indianen. Svenska konsuln i Wetaskiwin. — Vi träffa Kr. 11.58, Svenska Industriens Fader.

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

XXVII.

Färden ut till svenskbygden från Wetaskiwin gick genom leende slättbygd. Åkrarna lågo där så fina och ansade som trädgårdsland och husen voro stora och välmålade. Allt vittnade om ordning och burgna förhållanden, ja, rent av rikedom.

Vi stannade här och var och språkade med bönderna. Det var idel svenskar, hit invandrade svenskamerikaner, som övergivit fabrikerna eller gruvorna i Förenta Staterna och här byggt sig nya och fina hem.

Vi stannade plötsligt utanför en port, som ledde in till en stor gård, i vars mitt ett stort gulmålat boningshus av speciellt svensk typ var beläget. En stor rödmålad ladugård låg mitt emot. På porten stod målat:

Sveaborg.

— Här bor sannerligen en gammal knekt, utropade jag.

— Riktigt, svarade gubben Swanson, eller har åtminstone bott! Ty detta är mitt gamla hem, som jag grundade här 1893, och som jag odlade ända till 1907, då jag överlämnade farmen till min måg, C. R. Eliasson.

En 30-årig kvinna steg ut ur huset och hälsade oss välkomna.

— Det här är min dotter, presenterade Swanson.

Och så gingo vi in i stugan. Allting var fint och propert. Köket var stort som aldrig det, men det utgjorde också hela det första huset, som Swanson byggde under det första året.

— Man fick sannerligen ej ha stora pretentioner på den tiden, sade Swanson. Vi fingo släpa timret hit från skogarna tjugu mil från här. Det var att hugga virket i skogen — vi fingo det gratis av regeringen — och så släpa det hit efter oxar. Men det blev en dunderstuga, ska jag säga, och det behövdes ock, ty vintrarna voro då förfärligt kalla, mycket kallare, tycker jag, än nu.

— Nä, de första åren? sade jag.

— Jo, de voro bistra. Vi voro ju 22 familjer, som hade rest hit från Worcester. Ingen av oss var bonde — alla yrkesarbetare. Så ingen av oss visste egentligen, hur vi skulle börja.

Vi satte plogen i marken. Det gick bra. Och när vi hade plöjt några acres, tyckte vi det var nog.

Men till all lycka kommo då några svenskamerikanare hit, som redan hade prövat pioniärlivet i Kansas. De sade:

— Plöj, plöj, plöj! Plöj så länge I kunnen se och håll på med det så långt ut på hösten I kan, så att ni får jorden i ordning. Så reder det sig snart!

Det var visa ord! Vi plöjde och plöjde, och när nästa år kom, kunde vi beså nästan hela vårt homestead, och på så sätt kunde vi redan då sälja vår skörd och få pengar till inköp av nödvändighetsartiklar, kreatur m. m.

— Men hur gick det med maten?

— Jo, under de två första åren levde vi så gott som på hararna. Trakten vimlade av dessa, och vi grävde hålor, där vi fångade dem. Bröd var en sällsynthet, och kaffe— ja, det kokte vi på korn eller havre.

För övrigt hjälpte vi varandra så gott vi kunde, och den största enighet rådde bland oss. Jag hade 800 med mig, och dem delade jag ärligt med mina grannar.

— På den tiden funnos väl indianer här?

— Jo, inföll fru Eliasson, det fanns det. Vi voro i början mycket rädda för dem. Men en dag, då far var till skogen, kom ett sådant där rödskinn och gick rätt in i stugan. Han pekade på sin mun och klappade sig på magen.

Ah, han är hungrig, sade mor och satte skyndsamt mat fram på bordet och gjorde dessutom i ordning ett matknyte åt honom.

Indianen åt glupskt. Sedan han mättat sin hunger, pekade han upp mot himlen, sedan på sig och så på mor och nickade med huvudet. Han ville säga, att vi hade samme Gud — och sedan voro vi aldrig rädda för indianerna. De ha heller aldrig gjort oss något ont, och vi leva i all endräkt med dem.

I det samma kommo två gossar på 10 och 12 år in i köket.

— Ska ni inte gå fram och hälsa, sade modern. Vi ha ju storfrämmande från Sverige — och hon pekade på mig.

— Jo, visst ska vi det, sade den älste, men vi ska väl först tvätta oss. Och sedan de tvagit sig, kommo de fram till oss, bockade sig artigt och togo oss i hand.

De utgjorde tredje generationen i Canada av svenskar, men de uppförde sig lika artigt och belevat, som om de aldrig lämnat Sverige.

Fru Eliasson hade under tiden dukat kaffebordet, och snart satte vi oss kring detta och läto oss godsakerna väl smaka.

Och hela tiden talades om gamla Sverige och om den första tiden i Canada med dess besvärligheter, sorger och fröjder.

Det mätte kännas skönt att efter slitsamma och strävsamma år äntligen nå fram till den ståndpunkt de nu hade. Swanson hade 1907 dragit sig tillbaka och slagit sig till ro i Wetaskiwin och levde där, aktad och ärad av alla. Hans två söner hade köpt sig farmar ej långt från fädernehemmet, så de kunde ofta träffas.

Vi aviade pliktskyldigast ett besök i ladugården, en stor solid byggnad med plats för ett femtiotal nötkreatur och hästar.

Från Sveaborg reste vi till Swansons bästa vän från pioniärtiden, August Anderson på Svealund i New Sweden. Han hade kommit dit i sällskap med Swanson och var nu den lyckliga ägaren av en farm på 640 acres, hade 8 välartade barn, 17 hästar och 60 nötkreatur, därav 25 mjölkande kor. Andersson bad mig framföra en hälsning till svågern, riksdagsman Carlsson i Malmberget, och som jag för visso vet, att min vän Carlson håller sig med just denna tidning, har jag härmed fullgjort mitt löfte.

Så bar det tillbaka i fullt galopp med min pälle — Henry Ford, och vi stannade ej, förrän vi höllo utanför svenska konsulatet i Wetaskiwin. Ty David Bergström hade även begåvat denna del av Alberta med en egen svensk konsul — och mycket riktigt, tycker jag, ty svenskarna behöva nog en säker man där att gå till med sina bekymmer.

Davids kloka öga hade fallit på L. P. Johnson, en "real estate man" på platsen, rask och hurtig och vederhäftig. Valet var gott och gillades allmänt i bygden.

Konsul Johnson är en man på 42 år och kom som 8 års pys till det förlovade landet Canada. Han har nomgått hundåren, ska jag be att få tala om, ja, t. o. m. varit "printer's devil" på det första svenska tryckeriet i Winnipeg under Emanuel Öhléns och konsul J. E. Forslunds milda spiror. Såsom tidningens representant har han korsat Canada i alla riktningar, och jag tror ej, att det finnes en svensk där ute, som han inte personligen känner.

Sedan han blev gift och stadig man, har han bott i Wetaskiwin och intar där en aktad och ansedd ställning.

Han mottog oss på det hjärtligaste och bjöd oss, i trots att han hade förfärligt mycket att göra, på en bilfärd ut till en annan del av svenskbygden, varom jag i nästa brev skall skriva något litet.

Som vi sutto inne på hans eleganta kontor, trädde genom dörren en gammal gråhårig man med stora, guldbågade glasögon.

Här skall jag presentera för redaktören en av våra mest kända svenskar här ute, en f. d. svensk riksdagsman.

— Svensk riksdagsman, sade jag undrande, vad har en sådan här att göra?

— Jo, sade gubben och grep trohjärtat min hand, jag blev visserligen vald till riksdagsman, men jag blev aldrig riksdagsman. Jag är den bekante kr. 11.58.

Kr. 11.58! Jag sökte och sökte i mitt minne — kr. 11.58!

— Ah, det är väl inte. . .

— Jo, det är det visst, avbröt mig gubben. Det är Säve, gjutare från Stockholm, som 1887 blev i stockholm av frihandlarna uppsatt som riksdagsman och listan gick också igenom. . . .

— Ja, och så upptäckte man, att Säve för så och så många år sedan försummat att betala kronoskatten, och därför blevo alla frihandlarekandidaterna vrakade, de tullvänliga förklarades valda och riksdagen fick majoritet för tullarna. Nu mins jag det mycket väl.

— Ja, sade gubben, och så kallades jag i pressen för kr. 11.58 — ty det var hela summan det gällde. Jag hade flyttat från hemorten och glömt bort hela historien, ända tills . . .

— Ja, ända tills particheferna började rannsaka hjärtan och njurar och funno ut det lilla förbiseendet.

— Och på så sätt fingo vi skyddstullar i Sverige, och det är det nog ingen, som i dag beklagar där hemma. Ty annars hade väl hela Sverige i dag varit ett tomt och öde land med alla sina bästa barn i Amerika. Vet herr Säve, vad ni nu kallas där hemma?

Det glimtade till bakom de guldbågade glasögonen.

— Nej!

— Svenska Industriens Fader.

Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

som massan trodde på,
om många djävulstycken
hän till Blåkulla då.

En del av oss kan minnas,
hur i vår ungdoms tid
man söp och slogs och rumla
och svor och slet och stred
på dansen och i staden,
på kyrkovallen med,
och hur det stod i bladen,
att månskor höggs ihjäl

med kniv och andra vapen
i landet här och där,
och huru "rallar"-hopen
for fram med stort besvär,
om huru präster levde
och söp och dundrade
och stumma bönder skrämde
och var högt hedrade.

Om allt man överskådar
och allt som allt jämför,
och trots att ondskan råder
och härjar och förstör,
så ha vi det nog bättre
på mångahanda sätt,
än folket fordom hade,
ty folket har mer vett.

Nog finns det flera månskor,
som älska nykterhet;
man ser ej så'na "fyllor"
som fordom, det du vet.
Och massan vaknar ständigt
allt mer och mera opp
och kämpar mot eländet,
har högre framtidshopp.

Nog finns det så'na ännu,
som icke ha nå'n skam,
i synnerhet bland dessa,
som leva uti sta'n,
ej blott ibland de låga,
men bland den högre klaass,
som är en verklig pläga,
som borde utdrivas.

Men större växer skaran,
som vinner insikt om
hur livet kan omdånas
och bli en helgedom,
där frid och vänskap råder,
blott mammon jagas ut.
Ja, tidens fecken bådar,
att väldet må ta slut.

Dock är det att befara,
att kapitalets makt
och dess lakejers skara
vill åstadkomma slakt
och skapa nöd och fara
och driva massan till
att mot varandra rasa,
om de får som de vill.

Ett om står dock i vägen,
och det är ljusets makt.
Det finns en gammal sägen,
som kom från Greklands trakt:
"Dem gudar vill förgöra,
dem gör de galna först."
Och galna äro alla,
som drivas av blodtörst.

Och utav maktbegäret
och tro på guldets Gud
och lita på geväret
och ej på rättens bud.
Men deras tid är ute
att härska i vår värld,
ty folket sammanslutes
att pröva annan färd.

Vår värld skall bliva bättre
än vad den är i dag
och livet bliva bättre
och rätten bliva lag.
Från ondskor, som än råda,
från mammons tyranni,
från nöd och brist och våda
skall jorden bliva fri.

Det bådar själva biblen:
Då tiden inne är,
skall kärleken och friden
förjaga allt besvär.
Ty Herren, rättens anda
skall råda på vår jord,
och allting skall förvandlas,
så säger bibelns ord.

DEN KOMIKALISKA KULTEN I PRINCIPUTANIEN

För S. C. T.

Medan undertecknad var i Principutanien där bort i Fantasien ni vet, så skulle det bli teater i människornas hus vid Petrusmässtiden klockan åtta en guskelovskväll. Principutanibornа gingo i spänd väntan, och när så tiden nalkades, foro de till teatern i långa banor. Bänkt i Blåkulla, Ulius Lurifax och undertecknad knogade också iväg till teatern. När allting var klappat och klart, så kom en komikare fram på scenen, som fröjdade principutanibornas hjärtan. Och visserligen var han bra knepig. Han hade tre skruvar bak i nacken, skrattskruven, dansskruven och förståndsskruven. Först var det skrattskruven, som satt strax bakom högra örat. Att skrattställa den där skruven gick till på det viset, att han vred den ett varv åt vänster, och genast bar det till att skratta så hejdlöst att principutaniborna kunde ha skrattat ihjäl sig. Och så var det dansskruven, som satt bakom vänstra örat. När han vänstervred denna anmärkningsvärda skruv och satte den i verksamhet, så började benen genast på att rycka och sprattla och grassera alldeles som om hela den civiliserade societetsintelligensen plötsligt hade sjunkit ner i benen, och det dansades alldeles sjövilt, ända tills han ställde dansskruven på noll plus ingenting. Den tredje skruven, som satt mitt bak i nacken, var förståndsskruven. När han vred denna skruv i riktning mot intelligenscentralen till, så blev förståndet plötsligen så överväldigande, att det var alldeles lögn i dumifollen för principutaniborna att bära sig annorlunda än klokt åt, så länge som förståndsskruven var i verksamhet. En sådan där förståndsskruv skulle det allt vara väldigt bra att ha i beredskap vid påkommande behov, såsom t. ex. vid tillställningar för befrämjande av kultur och bildning. Vad den där skrattskruven beträffar, så heter det ju, att ett gott skratt förlänger livet. Om det är blott en fras, eller om det verkligen är ett vetenskapligt faktum, att man blir längre i livet av ett gott skratt, vet jag inte. Men att ett gott skratt förlänger munnen, det är alldeles tvärsäkert det. Det visade sig alldeles tydligt, när principutaniborna skrattade åt skrattskruvkomikaren. Deras munnar tänjdes som guttaperkaband halvvägs upp till öronen. Och de smilande principutaniflickornas munnar liknade rosenfärgade sockertoppsnören. Vad den där dansskruven beträffar, så var det nog i själva verket den, som fröjdade principutaniornas hjärtan allra mest, ty den var liksom enkom anpassad efter principutaniornas kulturella smak.

Efter teaterns slut ville Bänkt i Blåkulla, att vi skulle göra en avstickare till villan på Smaludden mellan Svängsjön och Kroksjön för att hälsa på Mariaija Hyvelsdotter, ty han svärmade inte så lite för henne. När vi kommo till villan, så satt Buller Baldersa i en pinnstuga utanför Mariaijas fönster. Bänkt i Blåkulla, som inom parentes sagt ingalunda tyckte om att se någon Buller Baldersa i någon stege utanför Mariaijas fönster, smög sig bakom villan och fick tag i ett fem gallons vattenämbar, och vig som en apa klättrade han upp på villans tak, och just när Buller Baldersa öppnade käften för att i sin berusade kärleksyra uppstämma ett principutaniskt kärlekskväde för Mariaija, så välvde Bänkt i Blåkulla hela vattenämbarets våta element över huvudet på Buller Baldersa, så han söp efter andan. Och det knepigaste i saken var, att Buller Baldersa såg inte Bänkt i Blåkulla, utan han trodde, att det var Mariaija, som välvde vatten på honom genom fönstret. Och Buller Baldersa spatserade iväg därifrån med avkylt kärlekstrus. Men Bänkt i Blåkulla stod på taket och skrattade, så han höll på att ramla ner, och han tyckte, att det skulle ha varit bra, om undertecknad hade kunnat komma upp på taket för att hålla i honom, medan han skrattade. Men undertecknad försvann som en dimfigur och lät Bänkt i Blåkulla sköta sig själv.

Laurentius.

P. S. Hur står det egentligen till där bort i Arthurs Port? Den där hr "Ointresserad," som aldrig hört någon tala om Fröding och tyckte att den, där Frödingsaftonen, som avhölls av Skandinaviska hemmets nybildade studiecirkel, var bara strunt, borde ha fått vara med på teatern i Principutanien, när dansskruven grasserade som livligast, ty detta hade antagligen fröjdat hans hjärta mera än Frödings berömda skaldestycken och de där gamla folklekarna. Leve den komikaliska kulten!

D. S.

FRÅN OXDRIFT

Som jag ser i S. C. T. den 9 juli ett brev skrivet av en västerbottning B. Hendrickson, som skrivaren själv är västerbottning, tå tyckte jag, att det tog mitt intresse, och jag beslöt att skriva några rader, och ber jag därför om ursäkt, om jag stör. Jag tycker mycket om att läsa sådana brev, en persons egen erfarenhet, som R. H. talar om sina erfarenheter i B. R.. Jag har själv börjat på samma sätt, fast jag kanske hållit på litet längre, ty jag har varit Canadas medborgare i 12 år och älskar Canada bäst. Vi äro många norrlänningar bosatta här på denna plats, och alla reda sig väl. Här är mycket fruktbart land för den som har lust att börja i skog, men den som icke vill arbeta blir allt för modsamt. Vi ha god skörd i sommar. Det ser ut som vi gör ett rekord. Jag tror nästan, att vi kunna resa med B. R. Jag vet, att på denna plats är där skördat ändå så mycket som 20 bushel på varje bushel potatis, men nu vill jag ej påstå, att det hänt varje år, men allt beror ju på hur vi ta det, men jag ser nu, att jag icke slagit mig ned på den sämsta plats. Och ändå var jag nästan färdig att klaga, men jag skall glömma det nu och troget hänga fast vid min torva.

En norrlänning.

PERMANENT EVOLUTION

För någon tid sedan framstod detta uttryck i S. C. T., vilket kom undertecknad att tänka på, hur en "permanent evolution" kan vara möjlig. Om vi t. ex. gå ut från Darwins "encell" och vi då tänka oss elektronernas reguliära cirkulerande rörelse inom den cellen för en tid av tio miljoner gånger tio biljoner år, och dessa elektroner sedan utflögo från cellen och utvecklade sig till det obegränsade universum, som nu finnes — vore det då en "permanent evolution"?

Eller om vi såsom somliga nu tänka på den mera förnuftiga teorien, nämligen att den obegränsade anden i det obegränsade världsalltet låtit andar och elektroner utgå från sig till utveckling, men man då finner, att en del av dessa för vissa tider övergått till inveckling såsom utdöda djurarter och till äventyrs möjligen även människorasen i forna tidsrymder, kunna vi då säga, att sådana förhållanden bevisa, att det är en "permanent evolution"?

Eller om vi vidare tänka på, vad vi uti erfarenheten kunna se med våra egna ögon, nämligen att stora kvantiteter av sädkorn eller fruktämnen m. m. kunna antingen frysa bort i jorden eller sköljas bort av vattenmassan eller blåsa bort av luftens raseri eller bränhas bort av överdriven hetta, och vi därjämte även se, att vimlande livsvarelser uti de stora vattnen invecklas uti andras innandömen, och det sker sammalunda bland fåglar och andra djur och till och med hos kannibaler (människoätare) — kunna vi då säga, att det är "permanent utveckling"?

Och då dylik inveckling kan tillfälligtvis ske bland himlakroppar, såväl materiella som andliga: kan man icke då med skäl säga, att det är "permanent utveckling"?

Månne det icke är en snöplig evolution alls, varest det icke av skaparehand av en vis mästare är till att av både god och ond utveckling och inveckling kunna så kontrolleras, att "ett ganska gott verk kan komma därav"? (1 Mos. 1: 31.)

Au.

Canada Nyheter

Helges sällskap är för närvarande i Alberta, och alla skandinaver, som önska en trevlig kväll, böra infinna sig. Sällskapet är numera så välbekant, att rekommendationer äro överflödiga. Helges namn borgar för en trevlig kväll.

Mr A. Hermanson blir färdledare vid "Stockholms" julitripp till Sverige 5 dec.

Om ni behöver papper undertecknade av notarius publicus, vänd er till hr Reimar Remidav, 325 Logan Ave., Winnipeg. Lagligt godkända översättningar från svenska till engelska och vice versa utföras ock till moderat pris. Vidare uppsättas fullmakter etc. för affärs- och andra transaktioner i gamla landet.

Vi vilja fästa läsekretsens uppmärksamhet på att hr A. R. Mellander, generalagent för Nordsvenska Kredit A. B. i Stockholm, avflyttat från Winnipeg, samt att hans adress är: Box 1976, Calgary, Alta. Hr Mellander säljer fortfarande svenska statens premieobligationer för åren 1921 och 1923. Sagda obligationer äro de bästa tänkbara värdepapper.

Vid behov av svenska böcker glöm ej att vända er till Scandinavian Outfitters, 182 South Algona St., Port Arthur, Ont. Sagda firma är generalagent för det välkända Holmquists Bokförlag i Stockholm samt har till salu både nyttig och lättläst litteratur. Läsning av svensk litteratur är ett av de bästa bildningsmedel, som stå er till buds. Dessutom är det ett av de bästa nöjen, man kan ha. Läs svensk litteratur!

Se upp nu — alla som äga en grammofon! — Den som studerar denna tidnings annonsavdelning finner vår landsman S. Bergmans upprop till alla musikälskare i hemmen. Lägg märke till följande populära grammofonskivor, som endast nämnas som prov av en utsökt många gånger större samling: Släckta fyrar, Avestaforsens brus, Fjällbruden, Den gula paviljongen, Permissionsvalsen, Midsommarnattsdröm, Jämtvalsen, Hjärtan, som mötas, Lördagsvalsen. En gång till, Undan med gubbarna osv. osv. Dessa och många andra musikstycken ha gjort en enorm lycka och efterfrågas mer och mer för varje dag. De svenska dragspelsskivorna erövra marknaden även utom svenskarnas kretsar. Klipp ut annonsen och förvara den. Sänd edra rekvisitioner till S. Bergman, 251 Hastings St., E. Vancouver, och ni erhåller nöje i edert hem!

En speciell jultripp till Sverige ämnar Svenska Amerika linjen företaga med sin ångare Stockholm, vilken avgår från Halifax den 5 dennes. Färdledare blir distriktschef A. Hermanson, vadan alla passagerare äro försäkrade om en angenäm tur. Med hr Hermanson i egenskap av "klockarefar, som allting skall bestyra," har denna tripp en speciell dragning. Direktör Hilmer Lundbeck, som i dagarna besökte Winnipeg som hastigast, gjorde en titt in på vårt kontor för att meddela denna glada nyhet. Landsmän och landsmaninnor, beredden eder i tid att till julen besöka gamla Sverige. Särskilt bör denna tripp vara lockande, då linjen medsänder en färdledare av hr Hermansons kapacitet. För närmare upplysningar tillskriv P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave. Försäkra er om god plats i tid — uppskjut ej till sista minuten. Sänd endast in en liten handpenning, och vi reservera plats för er.

Helge Andersons teatersällskap uppträdde i Calgary fredagen den 24 juli och gav uppvisning i Hood och Irvings hall inför en fullsatt och tacksam svensk publik. Såväl Anderson som hans två medhjälpare visade sig vara goda och förstklassiga förmågor både på sina instrument och som skådespelare.

Logen Branting av Vasaorden i Calgary hade den 25 juli anordnat en synnerligen lyckad och trevlig danstillställning vid Chestermera Lake i den nya och rymliga lokalen, som nyligen uppförts därstädes, och här bjöds även på kaffe, smörgåsar och kakor, som smakade riktigt bra.

Man fick höra en gediген och förstklassig svensk dansmusik av Helge Andersons sällskap, vilka alla behärska sina instrument fint, vackert och konstnärligt. Denna afton var synnerligen angenäm, och alla voro mycket nöjda och belåtna.

Axel R. Mellander.

BREV FRÅN CALGARY, ALBERTA

En anslående högtidlighet försiggick i den svenska lutherska kyrkan söndagen den 26 dennes, då konfirmation förrättades av ett tiotal svenska barn, vilka konfirmerades av pastor Nelson. Kyrkan var smakfullt och vackert dekorerad med blommor m. m., och vid mitt första inträde i det lilla templet kunde jag lätt förstå, att något ovanligt skulle försiggå, och så småningom var kyrkan i det närmaste fullsatt av åhörare. Barnen blevo förhörda både på svenska och engelska av pastor Nelson i sin kristendomskunskap, och vid de svar, som de gåvo, lämnades tydliga bevis på, att de haft en duglig och framstående pastor och lärare, och det visade sig även, att pastor Nelson nedlagt ett stort och vackert arbete för sin konfirmationsklass.

Senare på aftonen förrättades skriftetal av pastor Nordström, vilken förut under flera år framgångsrikt betjänat församlingen.

Pastor Nordströms tal var synnerligen högtidligt, vackert och gediget, och säkerligen voro många av de församlade åhörarna mycket glada och tacksamma att åter få höra sin forne pastor tala till dem.

Sedan talade pastor Nelson, och ett stort antal nyinflyttade svenskar ingingo i församlingen som medlemmar, vilket bevisar att vår svenska lutherska kyrka i Calgary går framåt.

Axel R. Mellander.

BREV ATT AVHÄMTA

I denna tidnings kontor samlas varje vecka en mängd brev. Vi rikta en allvarlig uppmaning till adressaterna eller deras bekanta att sända in brevmottagarnas namn, så att vi vidare kunna befordra breven. Följande personer ha brev att här avhämta:

Konrad Paulsen
Gudm. Polson
Paul Hallstrom (4 st.)
Rasmus Thompson
Anth. M. Andersen
Wiktor Mattson (3 st.)
Nils Svenson
Ole Christiansen
Helge Bjerke
P. Nilsson (3 st.)
Hj. Nelson
Sven Nelson
Johannes Kahlén
J. Olson
F. Olson (f. d. 303 Ellen st.)
Olav H. Norgaren, Sr.
David Gustavson
Edvard M. Edvardsen (2 st.)
Paul Johnson
Valdemar Thörnquist
Klas Larson

BALTSTATERNAS SAMARBETE

Lettisk-litauisk skiljedomskonvention.

Mellan Litauen och Lettland ha sedan den 10 juni pågått förhandlingar avseende en skiljedoms- och ekonomisk konvention mellan de båda länderna på basis av den redan existerande konventionen mellan Estland och Lettland. Det vid förhandlingarna utarbetade protokollet har nu undertecknats. För att Estland skall bli i tillfälle att ansluta sig till konventionen, skall en konferens mellan de tre baltiska staterna sammankallas i Riga.

Vidare har en konvention mellan Lettland och Litauen, innehållande bestämmelser angående timmerflottningen och sjöfarten i gränsvattnen, blivit undertecknad.

WINNIPEG.

Om ni behöver hyra hus eller rum, eller om ni önskar hyra ut någon lägenhet, vänd er då till Carlson & Edberg, 282 Stanley st. Sagda firma förmedlar ock köp eller byte av stadsfastigheter och farmland.

Den 5 dec. går "Stockholm" till Sverige på en speciell jultripp.

Bijou teater, som står under ledning av vår välbekante landsman G. H. Larson, visar alltid de bästa filmer. Teatern är belägen å Main St. invid Union Bank huvudkontor, som i sin tur ligger alldeles invid City Hall.

Till ombud för Western Canada Motor Car Co. Ltd., som är försäljare av Star automobiler, har antagits mr. Gordon P. Johnson, 437 Nairn Ave. Hans telefonnummer är för kontoret J6343 och för hemmet J4093. Var och en som vill köpa en Star bil torde vända sig till honom.

Mycken mat och god mat får man å Princess Café i hörnet av Logan Ave. och Princess Street. Sagda restaurang förestås och äges av makarna Hall, vilka förut gjort sig väl kända under den tid, de bedrevo restaurang Norden. Förutom att maten är god och riklig, är den ock billig, vadan vi kunna rekommendera denna plats på det bästa.

Befriad från plågor. "Jag var så besvärad av reumatism, att jag varken kunde gå eller ens stå rak," skriver herr Henry Dorow i Arnprior, Ont. "Jag började då med Dr. Peters Kuriko och Ole-Oid Liniment och inom tre veckor var jag befriad från mina plågor." Dessa välkända läkemedel förfela aldrig att bringa lindring i alla slags reumatiska plågor. De äro ej vanliga handelsvaror utan tillhandahållas av speciella agenter. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

Låt PEGGY—
Den personlige inköparen för
New Regina Trading Co. Ltd.,
Regina, Sask.
göra Edra inköp!

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

EN SENSATIONELL ARTIKEL I ISVESTIJA

Det meddelas från Moskwa, att Sinovjev i en artikel i Isvestija tagit bladet från munnen och erkänner, att händelserna i såväl Kina som Marocko helt och hållet är komintérns förtjänst. Närmandet mellan de brittiska fackföreningarna och den röda internationalen är ett resultat av de engelska arbetarmassornas bolsjevisering, heter det. Under vår ledning och tack vare vårt inflytande resera sig Kina. I morgon kommer Indien att resa sig. Det europeiska proletariatet kommer att få ett utmärkt understöd i Asien.

Stalin förklarar för en korrespondent i en japansk tidning, att om Japan vill rädda sig undan ragnarök, måste det organisera sin politiska och sociala ordning efter Sovjetrysslands mönster. Han förklarar likaledes, att den av komintern ledda revolutionära rörelsen i Kina, Indien, Persien och Egypten tyder på att tiden är nära, då makterna i väster skola falla i den grop de grävt åt sig själva i orienten.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

"VÄRLDEN BLIR VÄRRE OCH VÄRRE."

För S. C. T. av N. J. L. Bergen.

Jag hört personer säga,
att världen värre blir;
ju längre man får leva,
ju sämre månskan styr,
och ondskan ständigt växer,
tills allting går på tok.
Så har jag hört dem yttra,
som tro sig nog så klok.

Så'n resonering visar,
att man okunnig är
om tiderna, som varit,
om vad historien lär.
Om forntidsslaveriet
och furstars hemska makt,
om gamla hexeriet
man har ej givit akt.

Och läst om medeltiden,
hur påvar härskade
den arma månskligheten,
och hur de härjade
med dem som icke trodde
på kyrkans läroplan,
sak samma huru goda,
man offra dem åt "fan."

Jag kunde nämna mycket
från flydda mörka dar
om tånga Djovelstycken
som månskor gick och bar,
om troll och spökegastar,

RAD FOR MAN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, sjuog och blåsjukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich.